

Katapatan at Pagkatao:
Mga Aral mula sa mga Digmaan
ng Propeta ﷺ

Ang mga kuwentong ito ay hindi hiwalay na halimbawa kundi mga prinsipyo ng Islam. Bago ang bawat labanan, inuutusan ng Propeta ﷺ ang kanyang mga pinuno ng hukbo na nagsasabing: **"Lumaban sa ngalan ni Allah, huwag kayong mandaya, huwag kayong pumutol ng bahagi ng katawan, at huwag pumatay ng bata."** Ipinapakita ang kahalagahan ng pagpapanatili ng mga halagang pantao. Sa isa sa mga labanan, isang babae ang natagpuang patay, at sa pagkadismaya ng Propeta ﷺ ay nagsabi: **"Ang babaeng ito ay hindi dapat lumaban."** Ipinapakita na ang mga babae at bata ay hindi dapat maging biktima ng digmaan. Ang kanyang awa ay umabot pa rin hanggang sa mga bihag. Ang Propeta ﷺ ay nag-utos:

"Pakitunguhan nang mabuti ang mga bihag."
Ginawa niyang simbolo ng awa ang kanyang landas magpakailanman. Kahit ang pananampalataya ay kanyang iniuugnay sa katapatan, nagsasabi: **"Walang pananampalataya para sa taong hindi tumutupad sa kanyang pangako, at walang relihiyon para sa taong hindi tumutupad sa kanyang salita."** Tinuturuan tayo na ang pagtupad sa pangako ay tanda ng tunay na pananampalataya.

Konklusyon: Isang Paanyaya
na Magnilay

Sa bawat yugto ng kanyang buhay, isinabuhay ng Propeta Muhammad ﷺ ang pinakamataas na kahulugan ng katapatan, hindi lamang sa kanyang mga mahal sa buhay kundi maging sa kanyang mga kaaway. Ang tanong: paano nanatiling tapat ang isang tao kahit sa mga laban sa kanya? Ito ay isang malalim na aral sa etika at pagkatao, iniimbitahan tayong higit na makilala si Muhammad ibn Abdullah ﷺ.

 filipino.midadedev.com

Pag aanyaya Para sa mga Pilipino

Ang Huling
Panawagan sa
Monoteismo

Si Propeta Muhammad ﷺ ay nakaupo nang balisa ngunit may pag-asa sa tabi ng kama ng kanyang tiyo na si Abu Talib, sa mga huling sandali ng kamatayan. Mahinahon siyang yumuko at nagsabi: **O tiyo, sabihin mo: 'Walang diyos kundi si Allah,' isang salita na maaari kong ipanalangin para sa iyo kay Allah."** Gayunpaman, sa kabila ng huling panawagang ito, tumanggi si Abu Talib na baguhin ang kanyang relihiyon at namatay na sumasamba sa mga diyos-diyosan. Lubos na nalungkot ang Propeta ﷺ, ngunit ang kanyang pagmamahal at katapatan sa kanyang tiyo ay hindi nawala kahit pagkatapos ng kanyang kamatayan. Nang tanungin siya ni Al-Abbas ibn Abdul Muttalib: **"Nakikinabang ba si Abu Talib mula sa iyo?"** Sumagot ang Propeta ﷺ: **"Oo, siya ay nasa mababaw na bahagi ng Apoy, at kung hindi dahil sa akin, siya ay nasa pinakamalalim na bahagi ng Impiyerno."**

Katapatan sa Larangan
ng Labanan

Sa gitna ng Dakilang Labanan sa Badr, habang naghahanda ang mga Muslim na harapin ang mga sumasamba sa maraming diyos, iniutos ng Propeta ﷺ sa kanyang mga kasamahan na huwag patayin ang isang tao: si Abu Al-Bukhtari ibn Hisham. Bakit? Dahil siya ay naging tapat sa Propeta ﷺ noong pinaligiran ng mga polytheist ang mga Muslim sa Lambak ni Abu Talib. Nang tanungin ang mga kasamahan kung si Abu Al-Bukhtari ba ay yumakap sa Islam, ang Propeta ﷺ ay sumagot: **"Hindi, ngunit siya ay naging tapat sa atin noong araw ng boycott."** Kahit sa larangan ng labanan, hindi kailanman nakalimot ang Propeta ﷺ sa kabutihan ng iba.

Pagbabalik ng Utang na Loob
Kahit Pagkatapos ng Kamatayan

Matapos ang Labanan sa Badr, ang mga polytheist ay naging mga bihag ng mga Muslim. Sa sandaling iyon, naalala ng Propeta ﷺ ang kabutihan ng isang lalaki na hindi naniwala sa kanya at hindi yumakap sa Islam ngunit nagpakita ng pabor sa kanya. Ang taong iyon ay si Mut'im ibn Adi, na sumama sa Propeta ﷺ nang siya ay pumasok sa Makkah. Sinabi ng Propeta ﷺ sa kanyang mga kasamahan: **"Kung si Mut'im ibn Adi ay buhay at mamagitan para sa akin para sa mga bihag na ito, tiyak na patatawarin ko sila alang-alang sa kanya."** Kahit pagkatapos ng kamatayan ni Mut'im ibn Adi, hindi nakalimot ang Propeta ﷺ sa kanyang kabutihan at nais ibalik ang utang na loob, kahit si Mut'im ay hindi naging Muslim.